

କି ଏମନ ହତ !

ରାଜନ ନନ୍ଦୀ

ଛୁଟିର ସକାଳ, କାଠ ମିଣ୍ଡରୀ ସାଜ କରେ ଦରଜାୟ
ଆମି ଘୁମେ;
ଘୁମ ଭେଙେ ଗେଲେ ଭାବି - ଭେତରେଓ କିଛୁ ସାଜଟାଜ ଦରକାରୀ ।
ଖାବାର ଘରେ ବାସୀ-ଟକ ତରକାରୀ ଫେଲେ ଦିଲେଓ
ଓଟାର ନଷ୍ଟ ଗନ୍ଧେ ତୋମାର ଫେଲେ ଯାଓଯା ଗନ୍ଧ ତଥନ ଫେରାରୀ ।
ସେଟା ଫିରେ ପେତେ ଛବି, ଚିଠିର ବାଞ୍ଚ ତୋଲପାଡ଼ ।
ହଠାତ ହାତ ଗଲେ ପଡ଼େ ଯେତେ ଯେତେ
ଖାବି ଖେଯେ ଡୁଡ଼ାଲ ଦିଲେ କୋନାଓ ପ୍ରବିଗ ଚିରକୁଟ
ହାଁ ହାଁ କରେ ଛୁଟି, ଛୁଟିର ସକାଳେ ।

କୋଥା ଥେକେ ଯେନ ତାପଦାହ ଆସେ,
ଛୁଟି କର୍ଗୁର;
ମଗଜେର ଭାଁଜେ ଭାଁଜେ ଭୋଜ ଚଲେ ସ୍ମୃତିର ।
ଓଦିକେ ଦରଜାୟ ସାଜ ସାଜ !
ମେବେତେ କି?
ଏକଟା ପୁରାନୋ ଛବିତେ ଆମାର ଯୌବନ ହିର ହେଯେ ଆଛେ,
ତୁମିଓ; ଅଥଚ ଆମିଇ ଅହିର !
ଏହି ଛୁଟିର ସକାଳେ କି ଏମନ ହତ ନିହତେର ମତ ଘୁମାଲେ !
ଶାଲାର ମିଣ୍ଡରୀ !